

ЗНАМ КАКВО НАУЧИХ ДАТСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

Имало някога един човек с три дъщери и те всичките били омъжени за тролове, които живеели под земята. Един ден човекът намислил да ги посети и жена му му дала малко сух хляб да яде по пътя. След като повървял известно време, той се уморил и огладнял, седнал на източния склон на една могила и започнал да яде сухия си хляб. Тогава могилата се отворила и от нея излязла най-малката му дъщеря и казала:

— Ах, татко! Защо не влезеш да се видим?

— О — казал той, — ако знаех, че живееш тук и бях видял някакъв вход, щях да вляза.

После влязъл в могилата заедно с нея.

Скоро след това тролът се прибрал у дома. Жена му му казала, че е дошъл баща ѝ и го помолила да отиде да купи малко говеждо, за да направи супа.

— Можем да го получим по по-лесен начин! — казал тролът.

Той забил един железен шип в една от гредите на покрива и заблъскал главата си в него, докато не паднали няколко големи парчета от главата му. След като направил това, на него нищо му нямало и те приготвили супата си без повече грижи.

После тролът дал на стария човек един чувал с пари и така натоварен той се отправил към къщи. Когато наближил дома си, той си спомнил, че има крава, която всеки момент ще се отели, оставил парите на земята и с всички сили се завтекъл към къщи да пита жена си дали кравата вече се е отелила.

— Какво те е прихванало, та се втурваш така? — казала тя. — Не, кравата още не се е отелила.

— Тогава трябва да излезеш и да ми помогнеш да внесем един чувал с пари, — казал мъжът.

— Чувал с пари? — извикала жена му.

— Да, чувал с пари — казал той. — Какво толкова чудно има в това?

Жена му не повярвала много на това, което ѝ казал, но за да му угоди, излязла с него. Когато стигнали до мястото, където ги бил оставил, там нямало никакви пари — един крадец минал и ги задигнал. Тогава жена му се разсърдила и здравата го нахокала.

— Както и да е! — казал той. — По дяволите парите! Научих, каквото научих.

— Какво си научил? — попитала тя.

— Ах! Аз си знам какво — казал мъжът.

След известно време човекът си наумил да посети средната си дъщеря. Жена му отново му дала малко сух хляб за обяд и когато се уморил и огладнял, той седнал на източния склон на една могила и започнал да го яде. Както седял там, дъщеря му излязла от могилата и го поканила да влезе вътре, което той сторил с готовност.

Скоро след това тролът се прибрал вкъщи. Дотогава вече се било стъмнило и жена му го накарала да отиде да купи свещи.

— О, ей сега ще получим светлина — рекъл тролът. Като казал това, той пхнал пръстите си в огъня и след това те изпусkali светлина, без ни най-малко да са обгорели.

Този път старецът получил два чувала с пари и се затътрил с тях към къщи. Когато бил съвсем близо до дома си, отново се сетил за кравата, която щяла да се отелва, оставил парите, изтичал вкъщи и попитал жена си дали кравата вече се е отелила.

— Какво става с теб? — казала тя — Бързаш, сякаш къщата всеки миг ще се събори. Можеш да се успокоиш: кравата още не се е отелила.

Мъжът я помолил да дойде и да му помогне да донесе вкъщи двата чувала с пари. Тя не му повярвала много, но той продължавал да я убеждава, че това е самата истина, докато най-накрая тя се предала и отишла с него. Когато дошли на мястото, там пак бил минал крадец и взел парите. Нищо чудно, че жената се ядосала заради това, но мъжът само казал:

— Ах, да знаеш само какво научих.

Трети път мъжът тръгнал — да посети най-голямата си дъщеря. Когато стигнал до една могила, седнал на източния ѝ склон и изял сухия хляб, който жена му му дала да си носи. Дъщерята излязла от могилата и поканила баща си да влезе вътре.

След малко тролът се прибрал у дома и жена му го помолила да отиде да купи риба.

— Можем да си наловим по много по-лесен начин — казал тролът. — Дай ми коритото си за тесто и черпака.

Те седнали в коритото и загребали по езерото, което било до могилата. След като навлезли малко навътре, тролът попитал жена си:

— Зелени ли са ми очите?

— Не, още не — казала тя.

Той продължил да гребе още малко и отново попитал:

— Не са ли вече зелени очите ми?

— Да — казала жена му, — сега са зелени.

Тогава тролът скочил във водата и нагребал с черпака толкова много риба, че след малко коритото не можело да побере повече. После те загребали назад към къщи и се нагостили хубаво с рибата.

Старецът получил сега три чувала, пълни с пари, и си тръгнал с тях към къщи. Когато почти си бил у дома, отново се сетил за кравата и оставил парите на земята. Този път обаче свалил дървените си обувки и ги поставил върху парите, мислейки, че така никой няма да ги вземе. После изтичал вкъщи и попитал жена си дали кравата се е отелила. Тя не се била отелила и жена му отново го смъмрила, че се държи по такъв начин, но накрая той я убедил да отиде с него да му помогне за трите чувала с пари.

Когато стигнали до мястото, намерили само дървените обувки, защото междувременно дошъл крадец и взел всичките пари. Жената много се ядосала и избухнала срещу мъжа си, но той посрещнал всичко много спокойно и само казал:

— Остави парите! Знам какво научих.

— Какво си научил, бих искала да знам? — казала жена му.

— Някой ден ще видиш — казал мъжът.

Един ден на жена му ѝ се прияло супа и му рекла:

— О, отиди в селото и купи парче говеждо, за да направя супа.

— Няма нужда — казал той. — Можем да го получим по по-лесен начин.

Като казал това, той забил един шип в една гредка и фраснал главата си в него и в резултат после трябвало да прекара дълго време на легло.

След като се възстановил от това, жена му го помолила един ден да отиде да купи свещи, тъй като се били свършили.

— Не — казал той, — няма нужда — и пхнал ръката си в огъня. Това също станало причина да прекара доста време на легло.

Когато отново се пооправил, жена му един ден поискала риба и го помолила да отиде да купи малко. Мъжът обаче отново пожелал да покаже какво бил научил и я поканил да дойде с него и да донесе коритото си за месене на хляб и един черпак. Двамата седнали в него и

загребали по езерото. След като се отдалечили малко от брега, мъжът казал:

— Зелени ли са ми очите?

— Не — казала жена му. — Защо би трябвало да са зелени?

Те загребали още по-навътре и той попитал отново:

— Не са ли вече зелени очите ми?

— Що за глупост е това? — попитала тя — Защо би трябвало да са зелени?

— О, скъпа — казал той, — не можеш ли просто да кажеш, че са зелени?

— Добре де — казала тя, — зелени са.

Веднага щом чул това, той скочил във водата с черпака за рибите, но там си и останал при тях!

Илюстрация: Х. Дж. Форд

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.